

Wägga kolle mõrtsuka tö peassis nüüd lifuma; ei antud siin ei wana-raukadele, ei naistele, egga lastele kuskil armu; kümme tuhhat inge langes ühhe korraga ristisõitjate mõega terra alla. Rõnda sai Antiohhia lin pärrast sedda kui ristirahwas ühheksa kuud tedda ümber ollid püüanud, kolmandamal Jani ku päwal 1098 ristisõitjate kätte.

Agga ristisõitjate linna al kannatatut waewa põlw ei piddand siin weel lõppema, waid linna müride wahhel weel teistkorda nende peale tulles. Ühhes kindlas kantsis linna sees olli weel ulk waenlasti warjul, kes ristirahwa peale kippusid, ja kolm päwa pärrast sedda kui neimad linna sisse ollid sanud, tulli üllemal nimetut Korboga wäe ulk linna alla, püüas linna ümber, mis läbbi ristirahwale nälg kätte tulli. Sefiāne nälg olli wägga kolle; ei petud siin ühhekski kombest enām luggu, egga leitud korralist sõnakuulmist kuskilt. Ulk ristisõitjaid pögenes õfel sallamahti kõisreddelit möda ülle linna müride palku (ja anti neile „kõiejooksikud“ sõimnimeks), teised läksid Turklase wäe ulka, kus mõnigad willetsid usku ärra wandusid. Kui jubba surem ulk meelt kippus ärra eitma ja enām peasmise lotust kellelgi ei olnud, seal tulli üks preester, Peetrus Bartolomäus nimi, krahw Raimundi jure ja rätis: kudda pühha Apostel Andreas nelii kord uñes temale olli ilmunud ja ühhes firrikus sedda kohta näitand, kus Apostel Peetruse odda pididi seisma, misga Kristuse külge ristisambas olli torgatud; ka

olli pühha Andreas käsfinud sedda asja wärstidele fulutada. Krahw Raimund wõis ehk arwata, mis waimustus ristisõitjate ulgas sesugguse jumaliko abbi tähhe ülle wõiks tõusta, ja andis käsku uñenäus tähhentut firrikusse kaewama minna. Kui nüüd tema käss peale rahwas senna kaewama läks, seal leiti süggawalt ma seest üks odda. Sedda nähhes tõusis ristisõitjate süddametes julgus, ja pealikud wõtsid lohhe nõuuls, enne kui julgus otsa lõppes waenlaste peale tükkida. Ehk kül mitte enām kolm sadda oost linnas ei leitud, ehk kül mõned suremad pealikud endale obhose pididid palkama, ja allamad ristisõitjad nälja läbbi ärra lõppenud kui inimese kujud, pool allasti ollid, siiski wõeti julgust waenlaste peale minna. Kui Turgi wäe pealik Korboga kuulda sai, et ristisõitjad peale tulles, jäi ta rahhuliste mängi jure istuma ja ütles pilgates, egga neist keddagi meie mõega eest sa peasema. Agga enne kui pääw õhtule jõudis, olli üllemeline kütja firest pöggemenas Guwrati jõe pole, tema wäggi muist laiale pillutud muist mahha lödud. Mi suurt asja olli ristirahwa ellaw ust Jumala abbi peale toimetanud.

Antiohhia lin olli nüüd ristisõitjate käes, agga pealikute wahhel tõusis ueste riid, kes linna perremehheks pididi jama, sest krahw Raimund seisis selle wasto, et linna Boemundile pididi antama, tema tahtis linna Krega keisrile taggasi anda. Kül olleks sefiāne tülli werriseks läinud, kui sda wäggi ülle-